

en Bevægelse i Gang med Lister, hvorpaa han faar enten Meningsfæller eller ligegyldige eller andre, som af andre Grunde gerne ville være med til en saadan Agitation, til at sætte deres Navne under en fælles Erklæring, for at man paa de forskellige Retssteder skal have Materiale til en Statistik over, hvormange der er, som ingen religiøs Tro have. Denne Fare er der, og den har været omtalt; for Øjeblikket er der ingen Anledning til at tro, at nogen, som vi kende, eller have inden for vort Syns Rækkevidde, vil anvende en saadan forkastelig Fremgangsmaade. Men Faren er der, og derfor vilde jeg ikke have, at Sagen skulde gaa gennem Tinget, uden at det blev nævnt; at en saadan Fare kan imødegaaes. Den kan imødegaaes paa en tilladelig og effektiv Maade. Medens det nemlig i den nævnte Bestemmelse med Rette hedder, at Attesten fra Retskontoret om, at Erklæringen er afgivet, skal meddeles uden Betaling, saa kan det med fuld Føje bestemmes, at den forudgaaende Akt, Retskontorets *Modtagelse* af Erklæringenn skal være et Afgiftstilfælde. Vi ville jo i en følgende Samling faa et Forslag om Retsafgifter; der vil Lejligheden være til at fastsætte — hvad jeg vilde anse for fuldstændig berettiget — en passende mindre Retsafgift for Retskontorets Modtagelse af Erklæringer i Henhold til Lovens § 287. Dermed vilde denne Fare være ganske fjernet, en Fare, som jeg ved, at nogle have beskæftiget sig med, og som jeg ikke vil have, at man, naar Sagen gaar herfra, skulde tro, var ganske uforudset.

Hvad angaar det næste Punkt, hvorom der ikke er fuld Overensstemmelse, nemlig Underændringsforslag Nr. 3 b., skal jeg over for de Udtalelser, der ere fremkomne dels fra det ærede Medlem for Kjøbenhavns 10de Valgkreds (J. Jensen) og dels fra den højtærede Justitsminister, indskrænke mig til paa ny at sige, hvad jeg sagde i mine indledende Ord: at jeg finder det rigtigt ikke at optage nogen Forhandling om noget tilbagelagt Stadium.

Saa vil jeg sluttelig tillade mig at sige et lille Ord angaaende det Straffelovstillæg, som er omtalt i Slutningen af Udvalgets Erklæring, og som den højtærede Minister har udtalt sig om i Dag. Jeg vil der sige følgende: Den højtærede Minister ytrede, at et saadant Strafferetstillæg kunde komme enten i en særskilt Lov eller som en Bestanddel af en almindelig Revision af Straffeloven. Abstrakt har den højtærede Minister fuldstændig Ret, men jeg vil dog

sige, at det er Forudsætningen fra vor Side, at det kommer som en særskilt Lov, og det er, fordi det ønskes, at Loven om Rettens Pleje ikke skal træde ud i Livet, uden at den ved sin Side har dette Tillæg til Straffeloven. Thi hvis denne Bestemmelse, som sigter til at værgе Retten og navnlig Nævningerne mod uberettiget Paa-virkning gennem tendentiøs Omtale af, hvad der i verserende Straffesager foregaar i Retten, kommer i en almindelig Straffelovs-Revision, kunde det grumme let ske, at den først kom, efter at Loven om Rettens Pleje var traadt i Kraft. Og dette er noget, som af Udvalgets Flertal netop er anset som væsentligt, at denne Bestemmelse kommer samtidig med, at Loven om Rettens Pleje træder i Kraft. Jeg maa altsaa her, idet jeg paa dette Punkt som paa andre Punkter taler og handler ganske i Overensstemmelse med den højtærede Minister, og er meget fornøjet over, at han har taget Sagen i sin Haand, dog meget indtrængende anmode om, at den maa blive fremmet paa en saadan Maade, at der ingen Fare er for, at Retsplejereformen skulde træde ud i Livet uden at have dette Straffelovstillæg ved Siden af sig.

Justitsministeren (Alberti): Jeg ønsker blot at udtale, at naar jeg har omtalt som en Mulighed, at denne enkelte Ændring i Straffeloven, som den ærede Ordfører sigtede til, kunde komme med under en almindelig Revision af Straffeloven, var det for mit Vedkommende under den bestemte Forudsætning, at en saadan almindelig Revision af Straffeloven, som det maatte lykkes at gennemføre i større eller mindre Omfang, kunde naa at blive færdig samtidig med, at Retsreformen skulde træde ud i Livet. Jeg er ganske enig med den ærede Ordfører i, at en Bestemmelse af saadan særlig Natur burde, naar den skulde gøre sin Virkning, helst træde i Kraft samtidig med at hele Reformen af Retsplejen træder i Kraft.

Anden Ordfører (Høgsbro): Maa jeg i Anledning af de Bemærkninger, der kom fra min ærede Medordførers (Krabbes) Side om Muligheden af at forlange en Afgift for Modtagelsen af Erklæringer angaaende Eden, blot udtale, at om dette Spørgsmaal har der ikke været forhandlet i Udvalget, i alt Fald ikke saa vidt jeg ved, og jeg for mit Vedkommende vil være meget utilbøjelig til at gaa ind paa en saadan Afgift. Men imidlertid er det jo et Spørgsmaal, som ikke hører hjemme